

15 oktober 2019, Amsterdam

Vertrek naar India. Eindelijk. Het is zo belangrijk om de projecten van Good News Friend Ministries te bezoeken en de pastors in India te bemoedigen. De vervolging is groter dan ooit.

De eerste drie weken van de reis staan dan ook in het teken van de bemoediging van de pastors. De reis begint in Noordwest India langs de grens met Nepal en Pakistan. Himachal Pradesh slaan we deze keer over, dit deel van India ligt (te) dicht tegen Jammu en Kasjmir aan. Een tweedaagse met de alumni van de Bijbelschool in Hisar, discipeltrainingen, revival meetings en diverse diensten staan op het programma.

16 tot en met 18 oktober 2019, Bijbelsschool Hisar

Om drie uur Indiase tijd landt het vliegtuig in Delhi, voordat hij door de douane is, is het al vier uur. Arent wordt verwelkomt door pastor Pieter, Sam en pastor Edwards. Daarna gaan ze met de auto naar Hisar, door het drukke verkeer komen ze pas om 10 uur 's avonds in de Bijbelschool aan. Onderweg zien ze hoe een man zonder handschoenen met een sponsje een hek staat te schilderen. De ontvangst in de Bijbelschool is hartverwarmend en Merlin, de vrouw van pastor Deva Anbukan heeft gefrituurde kip gemaakt. Het eten is waanzinnig heet, dat is best weer even wennen.

De bijeenkomst in de Bijbelschool, zonsopgang in Hisar, Pastor Saraceense, pastor Deva Anbuka, de alumni, pastor Minoch en de oud-student die iedere dag voor GNFM bidt.

Dit jaar zijn er slechts 5 studenten op de Bijbelschool. Arent en pastor Deva Anbukan hebben lang gesproken over hoe het komt dat er dit jaar zo weinig studenten zijn. Er waren origineel 12 aanmeldingen maar om allerlei redenen zijn er 7 afgevallen. De studenten die zijn overgebleven zijn gemotiveerd en leergierig. Volgend jaar, voor het nieuwe schooljaar begint, worden er één of twee bijeenkomsten georganiseerd, zgn. Youth Camp, net zoals in Palayamkottai, met gospel muziek en verhalen uit de Bijbel om nieuwe studenten aan te trekken. Daar kunnen dan leerlingen worden geworven, die voor full ministry willen gaan.

De oud studenten worden geïnterviewd door Sam. Er wordt gevraagd naar hun gemeente, de moeilijkheden, of ze groei hebben e.d. Ook wordt er gevraagd naar vijandigheden en wat ze eraan doen en hoe kunnen de IPA ze kan helpen. Een van de oud-studenten, op de foto naast Minoch, de assistent van Anbukan, bid iedere dag voor GNFM. Hij heeft samen met zijn vrouw een kerkje in Noord India.

Pastor Kishian uit Karnal

Pastor Kishian uit Karnal, is één van de meer dan 25 alumni die vanuit hun dorpen naar Hisar zijn gekomen. Hij was een paar jaar geleden mishandeld door zijn dorpsgenoten en het jaar daarop, in 2017 hebben pastor Peter en Arent zijn gemeente bezocht. Toen waren er ongeveer 25 mensen in zijn gemeente. Het gaat nu goed met hem en de mensen in zijn kerkje, hij heeft geen last meer van vervolging in zijn dorp.

Het zijn twee volle dagen, waarbij de jonge pastors opnieuw zijn bemoedigd en opgebouwd door pastor Sadrac, Pastors Edward en pastor Peter. Pastor Peter is gegroeid in zijn preken. Een echte power preacher. De pastors hebben opnieuw het vuur gekregen en adviezen hoe zij hun gemeenten moeten leiden. Pastor Peter heeft gesproken over “supernatural praying”, dat houdt in dat je in je gebed er vanuit gaat dat het al gebeurd is. Ook in deze moeilijke tijden. Of juist in deze moeilijke tijden. Het is goed als deze mannen en vrouwen om de zoveel tijd bij elkaar komen. Ze leren van de ervaren pastors, de trainingen maar ook heel veel van elkaar. In tijden van de vervolgde kerk, maar ook in de wereldkerk is bemoediging van de voorgangers zo hard nodig. Alleen dan hebben ze de kracht om door te gaan.

De markt in Hisar, met een waterkraam (het wordt afgeraden om dit water te drinken) en een schoenenverkoper. Het treinstation met onmetelijke lange treinen zodat je tussen de wagons door naar het andere perron moet springen.

19 en 20 oktober Delhi en de trein naar Panchqula (of Panchkula) en Chandigargh.

Het programma is omgegooid, in plaats van Chandigarh gaat de reis aan het eind van de laatste dag in Hisar naar Sikindarpur, Gurgaon voorstadje vlak bij Delhi, waar Chris, de zoon van David Prakasam zijn kerk heeft. Met de moderne metro is het een half uurtje naar Delhi.

Zondagochtend preek pastor Peter in de kerk van Chris. Chris opent de dienst via een live verbinding vanuit Coimbatore, waarna pastor Peter ook deze gemeente bemoedigt en ze leert wat het is om een discipel van Jezus te zijn. Sam en Joël (de zoon van pastor Edwards) hebben zich bij het team gevoegd en pastor Edwards, pastor Peter en Arent reizen de komende periode samen. Sam en Joël hebben samen op de Bijbelschool in Coimbatore, Tamil Nadu gezeten en moeten zich de komende periode bekwamen in het veldwerk. Deze reis is daar heel geschikt voor.

Na de dienst vertrekt het team vanuit Sikindarpur met de metro naar Delhi om vervolgens per trein naar Chandigargh te gaan. Het is een strak reisschema en in de metro gaat het fout, ze stappen op het verkeerde station uit en als ze uiteindelijk op het goede station zijn, is het nog een heel eind rennen naar de trein. Op het moment dat ze in de trein springen, gaat deze rijden. Klokslag half vier. Op weg naar Panchqula in Haryana kunnen ze uithijgen. Panchqula ligt ongeveer 4 kilometer van Gandigargh in het noordwesten van India.

Het metrostation in Sikindarpur. Hier nemen ze afscheid van Joël, hij gaat evangeliseren in Dehli. In Gandigargh staat de bolero van de Bijbelschool in Hisar al te wachten.

21 oktober 2019 Mauli Jangran

's Maandags gaan ze 's avonds naar een kerkje in de slums in de buurt van Ghandigargh. De pastor heet pastor Grace, de naam van de kerk is "Living Grace Church" in Mauli Jangran. Het is een klein zaaltje in de achterbuurt (slums), te bereiken via een smal steegje. Er zijn ruim 150 mensen en ze zitten opeengepakt op de grond. Er is geen millimeter ruimte over.

Het is een geweldige bijeenkomst. De mensen zijn hongerig naar het Woord. Pastor Peter en pastor Sadrac doen de preek. De preek is vol vuur en er is een geweldige aanraking van de Heilige Geest. Na afloop zijn er veel mensen, waar demonen uitgedreven worden. De pastor en de mensen zijn ontzettend bemoedigd.

De gelovigen vinden het geweldig dat we gekomen zijn. Het is geen IPA kerk, maar voor pastor Peter maakt het niet uit. Uiteindelijk is dit de soort mission trip waar Arent en pastor Peter voor gaan: puur, aan de basis en voor de allerarmsten.

Deze vrouw was bezeten. De Heer heeft de demon verdreven via pastor Sam en pastor Edward, de gemeente, pastor Grace en de toeqanspoort tot de kerk

Week 2

22 oktober 2019 Daffupur

Deze avond bezoeken pastor Peter, pastor Edward, pastor Sam en Arent de “Shalom Church” van pastor Sunil in Daffapur in Punjab. Het is minder druk dan de dag ervoor in de “Living Grace Church” in Mauli Jangran, maar ook hier is het een bijzondere bijeenkomst. Omdat de mensen alleen Hindi spreken en pastor Sam en pastor Peter beiden alleen Tamil spreken, vertaald Mercie, de vrouw van pastor Edward van het Tamil naar het Hindi. De mensen willen echt iets leren en luisteren dan ook gespannen naar de woorden van pastor Peter. Ook pastor Sam spreekt de mensen vurig toe. Op een goed moment worden de mensen tijdens het bidden aangeraakt door de Heilige Geest. Veel mensen vallen om bij de aanraking door pastor Sam en gaan daarna vrij snel weer staan. Hun gezichten zijn veranderd. Ze zien er gelukkig en vredig uit.

Shalom church Daffupur, sister Mercie, Chandigargh pastors meeting, vlnr: ps. Suni, ps. Peter, ps. Sam en ps. Edwards

23 oktober 2019 Chandigargh

Vandaag is de bijeenkomst overdag in de kerk van een Baptistengemeente. Het is een traditionele kerk, met houten banken, zoals wij die ook kennen. De bijeenkomst is georganiseerd door pastor Prakashpathi. Hij is een senior voorganger van de IPA en heeft alle pastors die onder zijn leiding staan uitgenodigd voor de discipeltraining van vandaag. Een deel van de pastors is vorig jaar ook bemoedigd en getraind in het discipel zijn. In aansluiting op de reis in 2018 heeft pastor Peter de discipeltraining op video vastgelegd en via internet verspreid onder alle pastors van de IPA en nog veel meer voorgangers. Dit jaar gaat de training een stap verder: discipels maken. De basis voor de discipeltraining is in 2015 gelegd, toen pastor Peter in Nederland was. Aan de keukentafel bij ons thuis hebben we er voor gebeden en er lang en diep over gesproken. Marian heeft voor pastor Peter via internet contact gelegd met andere pastors die met discipeltraining bezig waren en zo is het eerste zaadje gelegd. De basis is simpel, je moet eerst zelf discipel zijn, om vervolgens discipelen te kunnen maken.

De kerk is voor de discipeltraining voor een dag gehuurd. En pastor Prakashpathi is blij ons te ontmoeten in een “echte” kerk. Wat echter opvalt, is dat de mensen stijf in de banken zitten, deze banken nodigen niet uit om te dansen voor de Heer. En op de een of andere manier werkt dat remmend op de passie van de gelovigen. Waar in India de meeste mensen helemaal uit hun dak gaan tijdens de bijeenkomst, zijn ze nu afstandelijk en vormelijk. Wat de omgeving al niet doet! De bijeenkomst is intensief en zwaar. Niet alleen de pastors zijn aanwezig, ook hun vrouwen en kinderen. In dit gebied is het belangrijk dat man en vrouw samen de gemeente leiden. De congregatie is klein, er is geen oudsten team, er zijn geen

diakenen, meestal komt het alleen op de pastor en zijn vrouw aan, ze moeten beiden meedraaien in de kerk. Door de discipeltraining worden ook de vrouwen opgebouwd in hun geloof. Ook hier vertaald Mercie, de vrouw van pastor Edward.

Na de discipeltraining van pastor Peter gaat pastor Sam preken. Wow! Met deze powerpreek brengt hij zelfs de pastors tot op grote hoogte. Meestal zijn de pastors wat beheerster dan de gemeenteleden zelf. Aansluitend aan de dienst krijgen de pastors vele tips hoe ze met de nieuwe werkelijkheid moeten omgaan. Het is alle dagen openlijke vijandigheid en dat vraagt moed, geloof en het blijven zoeken naar verbinding. Na afloop is er voor iedereen eten.

24 oktober 2019 Ambala

Tot nu toe is het een gezegende reis. Maar het is opvallend hoeveel er is veranderd. In het noorden van India zijn de meningen verdeeld. Op mijn vorige reizen heb ik nooit veel mensen horen spreken over de politieke situatie. Nu wel, er is sprake van polarisatie. Veel mensen die ik spreek houden niet van het systeem en velen spreken er zich er bijna openlijk over uit. Vandaag zijn er verkiezingen in de deelstaat Haryana. Omdat het hier gevaarlijker is dan voorgaande jaren, wordt dagelijks in India voor deze missie gebeden. Ook in Holland wordt er veel gebeden voor de mensen hier. En dat is te merken. We worden gedragen en tot nu toe hebben we geen verschrikkelijke dingen meegemaakt. Zelf bidden we ook iedere dag, van vijf tot zeven uur 's ochtends. Het hele team voelt zich beschermd en gezegend. We bidden dat dat zo blijft.

Vandaag bezoeken we pastor Joginder Paul in Ambala, Haryana. De bijeenkomst in Ambala wordt druk bezocht door de lokale bevolking. Ik ben hier vorig jaar geweest met pastor Peter. Het is een van de eerste kinderhuizen in Noord India. De compound is Engels van opzet en pastor Joginder Paul heeft vorig jaar verteld dat er steeds mensen aan de deur kwamen om hem te zeggen dat hij moest stoppen met de opvang van de meisjes in het kinderhuis. Het christendom zou de meisjes maar op rare ideeën brengen. Nu merk ik daar niets meer van. Na de discipeltraining en de preek wordt er hartstochtelijk gebeden, ook hier ervaren de mensen de aanraking met de Heilige Geest en vallen bij aanraking door pastor Sam op de grond, om even later met een gelukkige blik weer op te staan.

dienst en eten in Ambala

Na de armenmaaltijd wil iedereen met ons op de foto. De (Chinese) mobieltjes zijn in India erg goedkoop en een abonnement kost tussen de 200 en 400 roepie per maand (tussen de €2,50 en €5,00), onbeperkt bellen, onbeperkt internetten. Mensen met een reguliere baan hebben dat er graag voor over. Het duurt erg lang voordat iedereen een foto van ons heeft

genomen en ook de pastor en zijn vrouw willen dat we nog hun gezin en voor de congregatie willen bidden.

Daarna is het een race tegen de klok om op tijd bij het station te komen. Het is waanzinnig druk onderweg. Pastor Edward rijdt als een dolle door de stad om op tijd te zijn. Het verkeer is altijd gevaarlijk in India, maar nu helemaal! We zijn net op tijd voor de trein van Chandigarh naar Delhi. Van pastor Edward en zijn vrouw Mercie nemen we hier afscheid. Hij brengt de auto weer terug naar Hisar. Het is fijn om pastor Edward weer gezien te hebben. Pastor Sam Sadrac reist met ons mee. We komen om 22.00 uur in Delhi aan en hebben honger, we moeten nog eten. Het hotel is vies.

Het volgende deel van de reis is naar het Noordoosten van India, naar de deelstaten Odisha en Manipur. In Odisha werd op 23 augustus 2008 de hindoe-geestelijke Saraswati, die door veel hindoes als een messias wordt vereerd, vermoord in Kandhamal, Orissa. Hoewel de moord werd opgeëist door maoïstische rebellen, namen radicale Hindoes een week later bloedig wraak op de christelijke minderheid in Kandhamal. Naar schatting 50.000 mensen sloegen op de vlucht. Een groep christenen, die na de aanslag was gearresteerd en veroordeeld wegens moord, werd in mei van dit jaar door het Hooggerechtshof van India vrijgesproken. Dat heeft er voor gezorgd dat de emoties weer zijn opgelaaide en ook hier is bemoediging hard nodig. Het wordt afgeraden om als christen naar Kandhamal te reizen, zeker als je uit het buitenland komt.

25 oktober 2019 Bhubaneswar

De reis naar het vliegveld is lang en hoewel het pas vier uur in de ochtend is, is ongelofelijk druk op straat. In Delhi zijn de taxi's klein, dus pastor Peter, pastor Sam en Arent met hun bagage behoorlijk opeengepakt in de auto. In Odisha regent het extreem hard. Tijdens de reis wordt gebeden dat de regen stopt. Het vliegtuig is nieuw en ziet er goed uit. De partij van Modi heeft de verkiezingen gewonnen. Iedereen is teleurgesteld en bang voor de toekomst van Haryana.

De buitenkant van het kerkje in Bhubaneswar, net buiten de stad, binnen zitten de pastors al te wachten.

In Odisha heeft pastor Surrender met behulp van pastor D N Sahu een aantal bijeenkomsten in Bhubaneswar, de hoofdstad van Odisha, georganiseerd. Pastor D N Sahu is een oude katholieke priester. De eerste bijeenkomst is met alle pastoren uit het district Khurda, Bhubaneswar. Het is voor het team te gevaarlijk om de pastoren in hun kerk te bezoeken, vanwege het verbod op bekering. Meteen zouden de mensen ons naar de politie brengen. Pastor Surrender vertelt dat de situatie in Odisha moeilijk is. De mensen zijn arm en bestaan

voornamelijk van de landbouw. Er is veel agressie tegen christenen. Dat vindt zijn oorsprong in het verleden. De Engelsen en de oorspronkelijke bevolking hebben ten tijde van de Engelse bezetting zwaar tegen elkaar gevochten. Het christendom herinnert de mensen aan deze tijd. Er wonen nu ongeveer 1,5 miljoen mensen in Odhisa, waarvan ongeveer 15.000 christenen, verdeeld over 100 kerkjes. Uit veiligheidsoverwegingen willen de pastors de kerkjes sluiten en de samenkomsten in huisgroepen te laten plaatsvinden: ondergronds.

Als de bijeenkomst voor de pastors begint is het gelukkig droog. En dat is maar goed ook, de bijeenkomst is net buiten de stad en we moeten door een groot stuk grasland lopen, bezaaid met allemaal rommel voordat we bij het gebouw aankomen. Van buiten lijkt het op een koeienstal. Het is een enerverende en inspirerende bijeenkomst. Pastor Peter is op dreef met de discipeltraining nieuwe stijl en pastor Sam sluit af met een powerpreek. En net als in Chandigargh krijgen de pastors tips hoe ze met de vijandigheid moeten omgaan. Ook hier is na afloop eten.

26 oktober 2019 Bhubaneswar

Na het ontbijt, dat om 8 uur besteld was en pas om half tien werd uitgeserveerd, vertrekken pastor Peter, pastor Sam en pastor Surrender naar een huismeeting. Ze rijden in de Jeep van pastor D N Sahu. De eerste bijeenkomst van vandaag is bij iemand thuis. De huisgroep is goed vertegenwoordigd, er zijn veel mensen. De bijeenkomst gaat over bidden, discipeltraining en opwekking. Arent stelt zich voor en legt daarna de principes van "super natural" bidden uit, waarbij je de Heer in volle overtuiging dankt voor alles wat Hij deed, doet of zal gaan doen. De mensen vinden het bijzonder om iemand uit Europa te ontmoeten. Dat sterkt hun eigenwaarde. De bijeenkomst is goed, de mensen zijn nieuwsgierig en willen graag alles leren. Ook hier was afloop voor iedereen een maaltijd.

Huisgroep, de vrouwen zitten in de ene kamer, de mannen in de andere, ps Surrender, ps Sam en de katholieke priester

Die avond gaan ze naar een kerk in een van de grootste slums in Bhubaneswar-stad: Salia Sahi. Er wonen meer dan 100.000 mensen en het is er gevaarlijk. De criminaliteit tiert er welig. Pastor Pratap is hun gastheer. Ze bezoeken een gospelgroep. De gelovigen zijn voornamelijk kinderen en vrouwen. De mensen zijn erg vereerd met het bezoek en de pastors en Arent worden groots onthaald met bloemen. In arme gebieden wordt je geëerd met bloemen. Normaal is dat een krans. Vanwege het verbod op preken door buitenlanders introduceert Arent zich alleen. Pastor Peter en pastor Sam doen de prediking. Pastor Sam krijgt heel veel respons tijdens zijn preek. Aan het eind van de bijeenkomst gaat pastor Sam power bidden. Alle mensen komen in vervoering. Opeens is daar een man. Hij slaat heel hart met de deur en schreeuwt, vloekt en tiert. Hij dreigt met van alles en nog wat. Buiten staan veel mensen. Binnen is iedereen bang. De samenkomst stopt abrupt en omdat Arent een buitenlander is, moeten ze snel weg, voordat de politie wordt gebeld. Ondanks alle

commotie is er geen angst bij pastor Peter, pastor Sam en Arent, integendeel, ze voelen zich erg beschermt. Buiten de slums heeft Arent pastor Pratap nog wat vragen gesteld en het gesprek is opgenomen op video. Toen ik de video zag, liepen de rillingen me over de rug. Aan de ogen van de pastor is te zien dat hij tijdens het interview nog in shock is. Hij verwacht binnen een aantal dagen represailles. Arent heeft spijt dat hij naar de slums is gegaan. Daarmee heeft hij deze mensen nodeloos in gevaar gebracht. Gelukkig is er verder niets meer gebeurd. Na een korte nacht moeten ze de volgende dag alweer om 5 uur op, op weg naar het vliegveld, op weg naar Manipur.

De gospelgroep, vlak voordat de man schreeuwend binnen kwam.

Week 3

27 oktober 2019

Om 7 uur 's ochtends zijn pastor Peter, pastor Sam en Arent op het vliegveld om via Guwahati naar Imphal in Manipur te vliegen. In Manipur wonen relatief weinig mensen (nog geen 3 miljoen mensen), veel van hen stammen af van de originele inwoners van India, de heuvelstammen. Het aandeel Christenen is ongeveer gelijk aan het aantal Hindoes (ca. 40%). Dit is een doorn in het oog van de huidige regering die de (in hun ogen) scheve verhouding volledig toewijst aan bekeringsactiviteiten die verboden zijn. De Hindoe bevolking wordt aanmoedigd om hun onvrede tot uitdrukking te brengen. Een groot deel van de vluchtelingen uit Myanmar, die dachten in Manipur rust te vinden, zijn ondertussen doorgereisd naar Bangladesh omdat ze anders door de regering van Manipur weer teruggestuurd worden naar Myanmar. Doel van de reis is, net als in Orissa bemoediging en gebed.

In Manipur is het is moeilijk voor buitenlanders om door de immigratie te komen. Er is een eigen toegangspoort voor "foreigners" en de douane stelt ongelooflijk veel vragen. Gelukkig kan pastor Peter Arent helpen bij het beantwoorden van die vragen. Om half drie komt het team aan bij het hotel.

's Avonds worden pastor Peter, pastor Sam en Arent opgehaald door pastor Manichandra, de lokale IPA pastor. In eerste instantie zegt de pastor tegen Arent dat hij niet mee kan naar de bijeenkomst, de pastor is bang dat dat tot problemen zal leiden. Het is een militair gebied met strikte regels. En de bijeenkomst wordt gehouden in een militaire kerk. Pastor Peter vindt dat onzin, ze zijn immers in gevaarlijker gebied geweest. En de mensen waarderen nu

eenmaal de betrokkenheid van mensen uit een ander land. De bijeenkomst is in een "gewone" kerk zoals wij die ook kennen, de dienst is met kinderen, vrouwen en militairen. Pastor Manichandra is niet de pastor van de militaire kerk, maar hij heeft gevraagd of daar de dienst gehouden mag worden. De pastor van de militaire kerk wil dat ik me voorstel aan de mensen. Ik vertel waar ik vandaan kom en het doel van Good News Friend Ministries, daarna ben ik in de bank gaan zitten, buitenlanders mogen hier absoluut niet preken. Achteraf waren de mensen heel blij met onze komst. Manipur is een relatief klein land. De mensen lijken eerder Chinees of Nepalees dan Indiaas. De preek is in het Engels, pastor Peter en pastor Sam spreken beiden alleen Tamil. Als pastor Sam in zijn eigen taal preekt is het een echte powerpreacher. Door zijn erbarmelijke Engels gaat een groot deel van de kracht van zijn preek verloren.

28 oktober 2019

Vandaag zijn we in het Youth hostel in Imphal, vlak bij het Khuman Lampak stadion in Manipur. In de jeugdherberg zijn heel veel jonge mensen. Ook zijn alle IPA pastors uit Manipur hier gekomen. Net als in Odhissa is het te gevaarlijk om naar de pastors toe te reizen.

De aanbiddingsdienst is geweldig. Het zijn allemaal jonge mensen, de band speelt en zingt net zo mooi als de band van Binod, heel zuiver en muzikaal. Vanochtend is de discipeltraining van pastor Peter, de mensen hangen aan zijn lippen. Ook hier willen ze graag leren wat het is om discipel te zijn en discipels te maken. Na het eten komt pastor Israels, pastor Peter heeft hem op mijn verzoek laten komen voor de vertaling. In de middag is pastor Sam aan de beurt en hij gaat als vanouds. Pastor Sam en pastor Israels zijn samen een goed team. Na de training gaan we naar een ander hotel, een beter en vooral schoner hotel voor zelfde prijs.

Pastor Manichandra is erg enthousiast over de discipeltraining en wilt dit in zijn gebied en Myanmar verspreiden. Daarvoor wilt hij zelfs het boekje van Peter in het Manipuri (of Meitei) vertalen.

Imphal discipeltraining, de militair en het gezin met de Nederlandse vrouw

Avonds neemt pastor Manichandra iedereen mee naar een hoge politie ambtenaar. In India zijn de mensen gek op status en helemaal onder de indruk van zo iemand. Bij aankomst worden we begroet door een militair met een levensgroot geweer. Hij bewaakt het huis. Deze man hoge ambtenaar is christelijk en zijn vrouw is Nederlands. Ze heet Baukje en komt uit Apeldoorn. Ze hebben 4 dochters en Baukje verwacht de 5e. We hebben appeltaart gegeten, koffie gedronken en ik heb heerlijk in het Nederlands gepraat.

29 oktober 2019

Vanochtend is er, vanwege de feestdagen, geen taxi te krijgen. Ook rijdt er geen bus. Pastor Manichandra heeft de politieman van gisteravond gebeld met het verzoek om een auto met chauffeur te sturen om ons naar het tweede helft van de tweedaagse bijeenkomst te brengen. Nu wacht hij op ons totdat hij ons naar het vliegveld moet brengen. Om 13.00 uur vertrekken we naar het vliegveld. Vandaag zijn er veel minder mensen dan gisteren. Voordat we weggaan, krijgen de mensen les om in tongen te spreken. Pastor Sam denkt dat de mensen niet vervuld zijn van de Heilige Geest. En hij voelt dat heel goed aan.

Pastor Manchandra vindt de discipeltraining geweldig en wil deze bijeenkomsten ook in Myanmar organiseren om discipeltrainingen te geven. Hij denkt aan bijeenkomsten voor de pastors voor 10 dagen, verdeeld over een aantal weken. Ook in Myanmar zijn verschillende IPA kerken, opgericht door de broers van pastor Peter, David en Andrew Prakasam. Hij wil eerst het trainingsboek van pastor Peter laten vertalen. Hij wil graag dat GNFM de trainingen betaald. Ik heb hem gezegd dat we daar geen budget en sponsors voor hebben.

Terug in Kolkatta gaan we eerst bij pastor Israels langs. Daarna rijden we door naar de compound van pastor Kalimanni. Daar brengen we de nacht door, voordat we de dag daarop naar de Andaman en Nicobar eilanden vliegen. Dr. Job Gnanaprakasam en zijn vrouw Ruth, de ouders van pastor Peter hebben hier in de jaren '80 en '90 van de vorige eeuw het evangelie gebracht. De voorgangers van de Indian Pentecostal Assenblies (IPA) op deze eilanden krijgen een meerdaagse discipeltraining aangeboden vanuit GNFM.

30 oktober 2019

Om 4 uur, midden in de nacht, vertrekken we van de compound van pastor Kalimanni naar het vliegveld van Kolkatta om vandaaruit naar de Andaman eilanden te vliegen. Om elf uur zitten we in een kerk in Port Blair, waar Peter een preek houdt. Pastor Sam komt met een andere vlucht, Joshua is vanuit Kovaipudur overgekomen voor de vertaling. Ze spreken hier voornamelijk Engels en Malayalam. 's Middags begint hier de discipeltraining. Ook in deze dienst mag ik niet spreken, ook mag ik me niet voorstellen. Het is al heel wat dat ik op de Andamanen ben. De eilanden zijn jarenlang verboden gebied geweest voor mensen buiten India. Op weg naar de kerk heeft pastor Manichandra gebeld, hij vertelde dat ze de ervaringen met de discipeltraining en de Heilige Geest met elkaar hadden geëvalueerd.

De bijeenkomst met de pastors vandaag is een groot succes. De powerpreach van pastor Sam maakt veel los bij de mensen. Ze zien er allemaal naar uit om morgen verder te gaan.

Om 6 uur gaan we naar een ander kerkje van de IPA. Hier zijn gelovigen en mag ik me voorstellen. Na afloop van de dienst blijven we nog even napraten. De kerk wordt draaiend gehouden door vrouw van de pastor. Ze doet dit samen met haar dochter, omdat haar man is overleden. Ze vertelt over de problemen van de kerk. De mensen zijn nu gekomen, speciaal voor ons. Normaal nemen ze het niet zo nauw en blijven vaak weg op zondag. Ook vertelt ze dat haar zoon een paar weken geleden is overleden aan alcohol misbruik.

Na de dienst worden pastor Peter, pastor Sam en Arent meegenomen door degene die de bijeenkomsten op de Andamanen heeft georganiseerd voor door ons contact (deze man werkt bij immigratie) meegenomen naar een authentiek restaurantje. Omdat het toeristenseizoen is begonnen, kunnen ze maar een nacht in het hotel slapen. Alle hotels zijn vol.

31 oktober 2019

dopen in zee, cellular jail, waar de Engelsen de vrijheidsstrijders opsloten

Het is regentijd en hier regent het warm water. Vanmorgen is de tweede dag van discipeltraining. Het is druk. Heel veel pastors zijn gekomen. Het is een vruchtbare dag. De pastors zijn erg enthousiast. Op het moment dat pastor Sam preekt, gaan pastor Peter en ik naar zee om 2 meisjes te dopen. Hun vader helpt pastor Peter met de doop. 's Avonds bezoeken we de Cellular Jail, een koloniale gevangenis. Deze werd vooral gebruikt om politieke gevangenen vast te zetten tijdens de Britse overheersing. Nu is het een monument.

1 november 2019

Vandaag hebben we een dagje vrij en gaan met de veerpont naar Havelock. Havelock, ook wel Swaraj Island genoemd is beroemd is om de schoonheid en het witte, mooie strand. De overtocht van 41 km duurt 2 uur met de boot, met een taxi kom je op Radhanagar beach, een van de mooiste stranden. Even lekker in het warme water gezwommen, binnen 10 minuten verbrand en toen weer terug naar de haven. Het weer slaat om, keer op keer wordt de vertrektijd aangepast. Om iets over 4 vertrekt de boot alsnog. Het weer is heel slecht.

Het verblijf op Andamanen is erg leuk, maar ook vermoeiend. 's Avonds eten we bij sister Peace. Zij heeft samen met haar man een kleine API Church op Port Blair. Deze vrouw is de API heel erg toegewijd. De vader van pastor Peter heeft haar getrouwd. En zij en haar gezin zijn verschillende keren door de IPA geholpen. Ons bezoek is voor haar een grote eer.

2 november 2019

Vandaag vertrekken we vroeg om via Hyderabad naar Coimbatore te reizen voor het laatste deel van de reis: Tamil Nadu. Ook in Tamil Nadu neemt de christenvervolgung hand over hand toe. De pastors daar hebben ook bemoediging nodig. De laatste dagen bezoek ik de projecten.

Week 4

3 november 2019

Zaterdag zijn we in Kovaipudur aangekomen. Het was al laat en we waren erg moe.

Vandaag, zondag ga ik om 8.30 uur naar de kerk van pastor Peter, waar pastor Peter al van af 7 uur bezig is. Eerst mag ik de mensen aan de deur begroeten. Tijdens de dienst geef ik een verslag van onze mission trip en vertel ik over onze ervaringen van de afgelopen weken. Verder help ik met het Heilig Avondmaal. s 'Middags komt pastor John Peter op bezoek. Hij is erg mager geworden. Hij vertelt dat hij de afgelopen maanden ruim 20 kilo is afgefallen. Naast de CT scan moeten er nog een aantal onderzoeken plaatsvinden, de doctors weten nog steeds niet wat de oorzaak is van zijn longproblemen. De rest van de dag gebruiken we om ons voor te bereiden op de komende bijeenkomsten en bezoeken in Tamil Nadu.

4 november 2019

Eind van de ochtend wordt ik door Rani, de zus van Glory en haar zoon opgehaald en rijden we naar het Dorcas Old Age Home, waar Glory al heel veel jaar voor de weduwen zorgt. De vrouwen zijn oud geworden. Twee van hen liggen in het ziekenhuis met ernstige gezondheidskrachten. Ik heb aan de andere vrouwen verteld over de mission trip en alle vragen beantwoord. Voor hen is buiten niet meer dan de plaats voor het huis. Ze kunnen

niet meer ver weg. Dus zijn ze blij als ze nieuwe verhalen horen. De weduwen staan nog steeds iedere dag om 5 uur op. Midden in de nacht! En bidden vervolgens twee uur. De afgelopen weken hebben ze voor een gezegende reis en bescherming van de pastors gebeden. Ook bidden deze lieve vrouwen ook voor de stichting en de sponsors. Aan het eind van de bijeenkomst zingen ze een lied en dan hoor je pas goed dat ze heel oud zijn. Het geluid neemt af, ze vergeten af en toe de woorden, het klappen met de handen klinkt onregelmatig, kortom het gaat niet meer.

Het gebouw ziet er mooi uit. Het zit goed in de verf. De waterput geeft na de reparatie begin dit jaar weer voldoende water. Tijdens het eten bij Glory thuis vraagt ze om een aantal verbeteringen voor het weduwenhuis, zoals: pannen, verlichting, een mat in de keuken, slippers en nog wat van zaken. Ook stelt ze voor om in plaats van een dagje weg te gaan (de weduwen krijgen ieder jaar een dagje uit aangeboden door GNFM) thuis een feestmaal aan te richten. Ik heb gezegd dat dat goed was.

's Avonds zijn we uitgenodigd bij een familie uit de kerk van pastor Peter. Zij hadden verschillende dingen te vieren: de trouwdag van de grootouders en twee verjaardagen van hun kleindochters. Na een kleine dienst gaan we eten. Ongelooflijk, alle gerechten uit de

Indiase keuken stonden op tafel. En als gast mag je niets weigeren. Ik kan het bijna niet op. Na afloop worden er foto's gemaakt en krijgen we van de heer des huizes allemaal "a little offering". Bij pastor Peter thuis gekomen blijkt dat in de envelop 15 biljetten van 1 dollar zitten. Veel geld voor deze man. Ik ben er verlegen mee. Ook al weet ik dat het in India de gedachte is dat je alles wat je geeft, je in veelvoud terugkrijgt.

5 november 2019

Vandaag rijden we in de middag in noordoostelijke richting weg naar Vaniyambadi in het Vellore district in Tamil Nadu waar pastor Sam Sadrac woont. Halverwege stoppen we in Salem bij een kerkje waar ze net 100 dagen hebben gebeden. Ter afsluiting daarvan zal pastor Peter spreken, waarna we de gezamenlijke maaltijd gebruiken. De pastor van het kerkje is pastor Johnson, de zoon van de zus van pastor John Peter. Als we vanaf daar verder gaan is het nog vier uur rijden voor we in Vaniyambadi zijn. We komen rond middernacht aan bij het hotel. Pastor Johnson heeft ons hierheen gebracht. Hij reist de komende dagen met ons mee.

Kerkje van pastor Johnson in Salem, waar 100 dagen aaneengesloten is gebeden.

6 november 2019

Vaniyambadi is schitterend gelegen aan de voet van een gebergte in een agrarisch gebied. De mensen daar noemen deze streek ook wel "little Ooty". De seminar wordt vandaag gehouden voor ongeveer 20 pastors met hun vrouw. De bijeenkomst is inspirerend. Na de bijeenkomst gaan we terug naar het hotel. Op het terrein waar het hotel staat, is ook een grote schoenenwinkel en een winkel met bedrukte t-shirts. Ik koop voor pastor Johnson een paar schoenen.

Vellore district

Vanavond zijn we bij pastor Sam in zijn kerk. Pastor Peter zal daar een discipeltraining geven en spreken over "Reading the Bible". Als we aankomen worden we groots onthaald. Buiten staan alle kinderen van de kerk aan twee kanten opgesteld om ons te verwelkomen. We krijgen van ieder kind een bloemetje. Binnengekomen worden we door alle medewerkers van de kerk begroet en iedereen geeft een hand. De kerk is vol gelovigen en iedereen is super enthousiast. Er heerst een nerveuze vrolijke spanning.

Op het podium worden we traditioneel geëerd met een omslagdoek en bloemen. Terwijl een glitter bom wordt afgeschoten. Het is een luide knal en er dwarrelen allerlei glitters naar beneden. Het is hartverwarmend. De avond, de preek en de aanbidding verlopen in feeststemming. Geweldig. De zaal is sfeervolle verlicht in plaats van de gebruikelijke tl-buizen. Het is als een grote woonkamer.

7 november 2019

Deze morgen zijn we in Kaveripakkam, een klein stadje, bij pastor Joseph. Pastor John Peter is er ook en hij preekt. Ik weet dat ik een kind mag opdragen, maar het is even een verrassing dat het meteen gebeurt nadat ik me heb voorgesteld. Voor mij is het opdragen van een kind een voorrecht, en ik doe dat dan ook met vreugde en vrijmoedigheid en neem daar in het midden van de gemeente alle tijd en ruimte voor. Van de ouders krijg ik daarna een schaal met fruit en dadels.

Opdragen kind in Kaveripakkam

De discipeltraining is goed bezocht, maar wordt vroeg beëindigd, het is ongelofelijk warm, ruim 32 graden, met een hoge luchtvochtigheid. Na de gezamenlijke maaltijd gaan we naar de half afgebouwde huis van pastor Sam. In de buurt van zijn kerk heeft hij een stuk grond gekocht, waarop hij nu een huis aan het bouwen is. We hebben het huis gezegend en wat

kleine, hete hapjes gegeten.

Vanavond zijn we in Ambur, een branchekerkje van pastor Sam Sadrac. Het zijn arme mensen. Het kerkje is er nog niet zo lang. Ik vind dit soort kleine gemeenten juist leuk. Na afloop is er eten, Voor de derde keer vandaag is het warm en pittig eten. Ik wil weinig eten, maar het is in India een teken van gastvrijheid om je bord zo vol mogelijk te scheppen, ook als je nee zegt.

8 november 2019

Het waren mooie dagen in het Vellore district, het werkgebied van pastor Sam Sadrac. De kerkjes onder zijn leiding zijn net zo gepassioneerd en vol van de Heilige Geest als hij.

We zijn op de terugreis naar Kovaipudur en hebben bij elkaar 12 uur in de auto gezeten. Halverwege de reis hebben we de bruiloft van een gemeentelid van pastor Peters kerk bezocht. Deze bruiloft vindt plaats in een Anglicaanse kerk. Twaalf Anglicaanse priesters, pastor Peter en ik zitten op het podium. Pastor Peter en ik zaten niet naast elkaar, zodat er ook geen vertaling was. Dan duren Indiase bruiloften wel heel erg lang. Het tweede deel van de bruiloft vindt morgen plaats in de kerk van pastor Peter in Kovaipudur, zo'n 100 kilometer verder.

9 november 2019

De mission trip zit er op. De reis is succesvol geweest in meerdere opzichten. De pastors hebben de bijeenkomsten allemaal als een uitdaging gezien en een kans om het evangelie te verspreiden en hun kerk te laten groeien tegen de verdrukking in. Onder elkaar wordt veel gesproken over de vijandigheden en over de bekeringswet. Pastors zijn in het openbaar zeer voorzichtig geworden. In Madipur stappen de pastors af van grote gemeenschappen, die vallen teveel op. Zij splitsen zich en stappen over op huisgroepen.

Door ons bezoek voelen de pastors zich gehoord en gesteund. De verzoeken voor vervanging en reparaties aan kerken veroorzaakt door vijandigheden ondersteunen we met behulp van een noodfonds voor vervolgte pastors en hun gemeente. Ook al zijn we in toch best wel in gevaarlijke gebieden geweest, we hebben weinig of geen problemen met de Hindoeïstische bevolking gehad. De enkele keer dat er wel problemen geweest zijn, voelden we ons en werden we beschermt. Prijs de Heer. Deze mission trip heeft in het teken van bemoediging gestaan en heeft mij geleerd hoe om te gaan met onze naasten. Discipelschap is een stap verder gebracht, van discipel zijn naar discipel maken. Op basis van de Bijbel en kijkend naar het leven van Jezus. Bij elk bezoek hebben we zoveel mogelijk pastors en kerkleiders bijeengeroepen. We hebben hierdoor heel veel gelovigen bereikt. Ik spreek ook namens de pastors die met pastor Peter en mij meegereisd hebben: tijdens onze reis hebben we ons constant geleid gevoeld door de Heer en door de gebeden van het thuisfront.

De komende week worden de projecten van Good News Friend Ministries in dit deel van India bezocht, zoals de school van sister Margaret in Udulmapet, het Anaikatty project in Keralla en de projecten in de slums van Kovaipudur en Coimbatuur.

's Avonds is het tweede deel van de bruiloft in Kovaipudur. Pastor Peter zegent de bruid en bruidegom in. En mij wordt gevraagd om als eerste het buffet te openen.

Week 5

10 november 2019

We zitten bij pastor Peter op de veranda als twee mensen op bezoek komen bij het jongenskinderhuis op de compound van pastor Peter. Zij hebben, samen met een evangelist uit India, een lunch verzorgd voor de kinderen van het jongenshuis. Deze mensen komen oorspronkelijk uit Tamil Nadu en Singapore en zijn op familiebezoek. Maar wonen nu in Nederland, in Voorburg. Ik heb ze uitgenodigd voor als we weer terug zijn in Holland.

's Middags heb ik lang met Ravi gesproken. Naast de grotere georganiseerde bijeenkomsten over anti-human trafficking in het Noorden van India en in Nepal, trekt Ravi door de Himalaya. Soms alleen, soms samen met de mensen die hij heeft voorgelicht. En bezoekt daar schooltjes en kerken en verteld de mensen wat human trafficking is, dat mensen en kinderen met mooie praatjes geronseld worden voor seks of zwaar lichamelijke arbeid en wat je er tegen kan doen om je gezin, familie, dorp of gemeente hiertegen te beschermen. Met dit "awareness" programma wordt het fenomeen human trafficking bekend gemaakt onder de bevolking van Nepal met als doel om human trafficking te voorkomen. Ravi is heel betrokken en eenvoudig. Hij reist met bussen en vrachtwagens door het onherbergzame gebied en daar waar er geen vervoer is of wegen zijn gaat hij lopend van dorp tot dorp. Hij slaapt waar de mensen hem een slaapplek aanbieden. Ravi en Arent spreken af om volgend jaar twee weken samen te reizen. Van Ravi hoort Arent ook dat de weg naar Dhading, Tipling is gerepareerd. De mensen hebben weer contact met de rest van de wereld.

Ravi tussen de leerlingen van een school in Gangtok, Sikkim, India waar hij verteld over de gevaren van mensenhandel

11 november 2019

Vandaag krijgen de vrouwen in het Dorcas Old Age Home en hun verzorgers een lunch van GNFM aangeboden. Ook is iedereen die op de compound van de kerk van pastor Peter werkt uitgenodigd. Een maal per jaar trakteert GNFM de weduwen op een uitje met een picknick, maar dat gaat niet meer. Ze zijn te oud geworden en ze zijn niet meer zo mobiel. Glory heeft het beste en het favoriete eten van de weduwen besteld. Er is heerlijke biryani met chutney en uitjes in een yoghurt saus. In de biryani is schapenvlees en er is chilli chicken. Omdat de weduwen van zoet houden heeft Glory uitgepakt met de toetjes: er is een soort griesmeel pap, ijs en taart. Glory heeft de spulletjes voor het weduwenhuis waar ze om had gevraagd gekocht.

12 november 2019

Deze dag staat de school van Margaret op het programma. Ik reis samen met sister Joy, de zus van pastor Peter en sister Margaret naar Udulmapet. Daar aangekomen wacht de schoolband ons buiten de hekken van de school op. De band benut de hele breedte van de straat. Eerst wordt ik geëerd op Indiase wijze met een traditionele hanger om mijn nek. Dan worden we welkom geheten door de tamboer, net als vorig jaar. Daarna gaat de band spelen en marcheren we het schoolplein op. Daar staan alle kinderen van de school, netjes per klas op het schoolplein. Het is een hartelijk welkom, waarna alle kinderen tegelijkertijd psalm 23 uit hun hoofd opzeggen. Daarna wordt er gebeden en tot slot zingen de kinderen twee liedjes. Dit alles is in het Engels. Ik vindt het bijzonder knap.

Na al deze feestelijkheden lopen we naar de nieuwe lokalen van de school. Margaret is trots op deze uitbreiding. Ze heeft de extra lokalen nodig omdat er steeds meer leerlingen bijkomen op haar school. Margaret ontvangt maandelijks een bedrag van GNFM voor de zondagse armenmaaltijden bij de kerk en een bedrag voor het salaris van twee leerkrachten.

Tijdens de uitgebreide lunch worden de lokale nieuwtjes uitgewisseld tussen sister Margaret en sister Joy. s' Middags gaan we naar het huis van Margaret. Onderweg naar haar huis stoppen we even omdat Margaret iets wil kopen. Er loopt een man langs de auto. Terwijl hij zijn geld telt, vallen er wat bankbiljetten op de grond. Als wij hem daar opmerkzaam opmaken, begint hij op het raam te beuken en kijkt heel agressief. We negeren zijn geschreeuw en zeggen alleen "Jezus". Hierna kalmeert de man zienderogen, de chauffeur gaat de auto uit, raapt het geld op en geeft de man zijn geld terug. De man blijkt behoorlijk dronken te zijn.

13 november 2019

Met een taxi reizen we naar Anaikatty. De schoonouders van Rachel gaan ook mee. De schoonvader van Rachel heeft in dit gebied voor de regering gewerkt. In die periode was hij

verantwoordelijk voor het gebied waar Anaikatty ligt. Hij heeft gezien hoe weinig zelfvertrouwen de mensen in zichzelf hebben en vanuit armoede hun land verkopen.

Aangekomen bij het opleidingscentrum worden we door de docenten en studenten opgewacht en ook hier krijg ik de hoogste eer. Ik ga naar het Anaikatty project om te evalueren of het project voldoende resultaat oplevert voor de hill tribes, de lokale bevolking en of het nodig is om veranderingen en/of verbeteringen door te voeren. De resultaten zijn verrassend. Het opleidingscentrum is enorm gegroeid. Op dit moment volgen ook 13 meisjes de opleiding voor zuster. Omdat de meisjes van ver moeten komen heeft Rachel ze ondergebracht in een kamer in het jongenstehuis dat Rachel van sister Joy heeft overgenomen. De meisjes slapen daar op de grond, er zijn geen bedden voor hen.

De studenten hebben laten zien welke vaardigheden ze allemaal hebben geleerd. Ik ben diep onder de indruk. Het opleidingscentrum heeft een plaats weten te veroveren in de gemeenschap van de hill tribes, de diploma's die deze mensen kunnen halen zijn erkent door de Indiase overheid. 's Middags gaan we naar een dependance van het opleidingscentrum in een dorpje diep in het gebergte. Ook hebben we diverse woningen van studenten bezocht.

Het is een enerverende dag en hoopvolle dag. Ik zie dat de oorspronkelijke bewoners van dit gebied vertrouwen hebben in het project en er trots op zijn dat ze een vak mogen leren. De veldwerkers die Rachel heeft opgeleid zorgen voor voldoende gemotiveerde studenten. De toestroom is zelfs groter dan verwacht!

14 november 2019

De hele morgen heb ik met Rachel de projecten doorgesproken. De projecten zijn geëvolueerd en we hebben besproken wat we volgend jaar zouden kunnen doen. Alle needs voor de projecten zet Rachel op papier. Hier kan het bestuur van GNFM over vergaderen.

's Middags zijn we in de schemer naar de slums gereden. Het is te gevaarlijk om uit de auto te stappen. Door de anti-bekeringswet zijn de mensen heel achterdochtig naar buitenlanders. Als ik in de slums naar de naschoolse opvang ga of naar een huis van een van de mensen van het Slum Care project verwacht pastor Peter dat meteen de politie wordt

gebeld. Als dat gebeurt zullen veel ouders hun kinderen niet meer naar de opvang sturen, omdat ze dan bang zijn voor represaille door de hindoegemeenschap.

De naschoolse opvang is begin 2019 is in de slums van Kovaipudur van start gegaan. Er komen gemiddeld 35 kinderen per dag. Ze starten met een vieruurtje, worden gemotiveerd en begeleid bij het maken van hun huiswerk, krijgen en passant Bijbelonderricht. Omdat er thuis vaak geen eten is, krijgen ze voordat ze naar huis gaan een warme maaltijd. Het resultaat is hartverwarmend. De kinderen zijn door de begeleiding gemotiveerd om hun school af te maken.

15 november 2019

Ik pak mijn koffers en wordt door Simon, een jongen uit de kerk naar Coimbatore gebracht. Van pastor Peter heb ik al eerder afscheid genomen. In Coimbatore heb ik een binnenlandse vlucht naar Bangalore. Via Abu Dhabi vlieg ik naar Amsterdam. Zaterdagochtend om half zeven heb ik bij Starbucks met Marian afgesproken. Fijn om weer thuis te zijn.